

11. *Bankinspektøren lønnes* med 10,000 Kr. om Aaret og er berettiget til Pension efter Pensionsloven; det er ham forbudt at drive nogen offentlig eller privat Erhvervsvirksomhed ved Siden af sin Embedsvirksomhed. Til Dækning af Udgifterne ved Bankinspektionen udredes af Bankerne et Beløb, der fastsættes i Forhold til Indlaanskapitalen, dog saaledes, at intet Institut udreder mindre end 10 Kr. aarlig. Det fornødne Fordelingstal bestemmes ved de aarlige Finanslove.

12. Saafremt der vedtages en Lov om Spare- og Laanekasser, hvorved tilsvarende Bestemmelser indføres, skal der gælde følgende yderligere Bestemmelser: Der oprettes et *Sparekasse- og Bankraad*, der bestaar af en Formand (med Stedfortræder) og 19 Medlemmer (19 Stedfortrædere). (Se ovfr. pag. 331 under Lovforslaget om Sparekasser, hvor en tilsvarende Bestemmelse findes.)

Landstingsudvalget kunde vel »tiltræde alle Grundbestemmelserne« i Kommissionens Udkast: Fastslaaen af Bankvirksomhedens Art og Begrænsning; Oprettelse af et Statstilsyn; Ligestilling af Banker og Sparekasser med Hensyn til Stempelfrihed; Sikringsregler for Forholdet mellem Bankers Kapital (Tilgodehavende, Reservefond) og Gældsforpligtelser; Vedtægtsforskrifter for Bestyrelsens Sammensætning og Virksomhed; Regnskabets Affattelse og Offentliggørelse; Revisionens Opgave; Strafferegler for Bestyrelse og Revisorer. Udvalget kunde imidlertid ikke billige Oprettelsen af det i Regeringens Lovforslag foreslaaede Sparekasse og Bank-Raad til Fastsættelse af en fast baade for Banker og Sparekasser gældende Indlaansrente. »Lovforslaget« — hedder det i Betænkningen — »gør dog dette Raads Oprettelse afhængig af, at en tilsvarende Bestemmelse maatte findes i en vedtagen Lov om Sparekasser. Hele Udvalget har ment, at Spørgsmaalet i hvert Fald maatte finde sin Afgørelse i en saadan Lov, saa meget mere som Kravet om Raadet fremkommer fra Sparekassernes Side endog formet som en Betingelse for den foreslaaede Stempelbegunstigelse for *alle* Banker, medens disse bestemt modsætter sig Oprettelse af et saadant Raad (jfr. Kommissionens Betænkning Side 45—47), idet Fastsættelse af en Maksimalrente anses for uforenelig med den Kendsgerning, at „Penge er en international Vare, hvis Pris fastslaas ved Udbud og Efterspørgsel“. Hele Udvalget stiller derfor Forslag om, at den paagældende Bestemmelse udgaar.